

Betalingen vedrørende statsens udenlandske gæld.

Valutakurser pr. 7. oktober 1981.

Mill. kr.	Renter*)	Afdrag	Samlet ydelse
1982	5.543	6.409	11.952
1983	4.807	7.593	12.400
1984	3.978	7.747	11.725
1985	3.092	7.053	10.145
1986	2.233	5.798	8.031
1987	1.760	5.218	6.978
1988	1.294	4.798	6.092
1989	822	3.538	4.360
1990	523	2.985	3.508
1991	280	493	773
1992	252	773	1.025
1993	192	121	313
1994	182	117	299
1995	168	101	269
1996	160	96	256

*) Lån med variabel rente er forudsat forrentet med 13 pct. p.a.

Betalinger vedrørende anden offentlig udenlandsk gæld pr. 30. september 1981. Valutakurser pr. 7. okt. 1981.

Mill. kr.	Renter*)	Afdrag	Samlet ydelse
1982	1.874	1.400	3.274
1983	1.785	2.112	3.897
1984	1.496	2.076	3.572
1985	1.464	3.459	4.923
1986	1.220	1.630	2.850
1987	1.085	2.003	3.088
1988	858	1.890	2.748
1989	683	1.538	2.221
1990	525	3.451	3.976
1991	251	1.460	1.711
1992	138	703	841
1993	89	306	395
1994	63	172	235
1995	44	160	204
1996	31	104	135

*) Lån med variabel rente er forudsat forrentet med 13 pct. p.a.

Det samlede bruttofinansieringsbehov i 1981 påregnes at ville andrage 18,5 mia kr., hvoraf indtil udgangen af september som ovenfor omtalt er dækket 9,9 mia kr. ved offentlig låntagning, medens der er sket en nettokapitalesport på 2,2 mia kr. gennem den private sektors kapitaltransaktioner med udlandet.

Der er således allerede i 1981 et udækket finansieringsbehov over for udlandet, som ikke i fuldt omfang bør dækkes gennem træk på valutareserverne, og som det heller ikke vil være hensigtsmæssigt at dække alene ved at hjemtage utrukne

kreditter.

Man må endvidere påregne et valutarisk bruttofinansieringsbehov i 1982 på 23,5 mia kr., som i meget stort omfang må dækkes gennem offentlig låntagning.

Når den søgte lånebemyndigelse er forhøjet fra 10 mia kr. sidste gang til 12 mia kr. ved nærværende forslag, må det ses på baggrund af en stigning i afdrag på den offentlige udenlandske gæld på 5 mia kr. fra 1981 til 1982. Betalingsbalanceunderskuddet ventes at ville ligge på nogenlunde samme niveau i 1982 som i 1981. Forhøjelsen er derfor ikke udtryk for en forventning om et stigende underskud, men afspejler behovet for en delvis refinansiering af forfalden gæld.

Størrelsen af lånebehovet nødvendiggør, at en væsentlig del af låntagningen sker i form af kreditter med variabel rente. Som hidtil vil man i givet fald hjemtage beløb på tidligere kreditter, samtidig med at man gennem ny låntagning supplerer reserven af utrukne kreditter.

Disse variable kreditter har igennem et par år kunnet optages til stadig gunstigere vilkår, idet de faste rentetillæg og provisioner har vist en stadig faldende tendens, som man udfra en realistisk vurdering nok må forvente næppe kan fortsætte i en længere periode.

Det er regeringens hensigt at fastholde den hidtil fulgte politik at holde en reserve af utrukne kreditter som en ekstra valutareserve. En fortsat udenlandsk låntagning i 1981 vil også være nødvendig på baggrund af nødvendigheden af at undgå yderligere uønskede træk på valutareserverne.

Når man ønsker at forbeholde sig mulighed for yderligere låntagning allerede i 1981 og i begyndelsen af 1982 hænger det som ovenfor anført sammen med relativt gunstige vilkår på det mest likvide marked, eurovalutamarkedet (som regel med variabel rente); men det er også hensigtsmæssigt med kort varsel at være i stand til at indgå aftale om lån på de eksisterende markeder for fast forrentede lån, efterhånden som der viser sig en gunstig mulighed derfor.

Låntagningen vil til stadighed blive afpasset efter det konstaterede bruttofinansieringsbehov, således som dette varierer bl.a. under hensyn til svingningerne i den private kapitalimport. Denne sidste faktor er et væsentligt usikkerhedsmoment i vurderingen af behovet for den samlede statslige udenlandske låntagning, men det kan med dette forbehold skønnes, at den søgte lånebemyndigelse vil dække lånebehovet indtil hen på efteråret 1982.